

TAK TO SE MNOU NESPADLO ...

Pondělí, 06 prosinec 2010

No, od pátku jsem tady, ale od pátku taky nevím, kolik je vlastně hodin. Ono je to totiž trochu odřem - jiný je čas v Čechách, jiný tady a jinak ukazují moje biologické hodiny. Ty jdou, jak už jsem psala, pákně odřem... V noci mám ráno a odpoledne noc :-)). A je to tu je docela teplo (kolem 16°C).

Ověrem na zdejší poměry to asi jsou arktické mrazy, jak jsem usoudila podle stavu oblečení chodců na ulicích. Jo, holenkové, česká zima na vás... Sotva jsem odhodila do jednoho kouta bágel, do druhého ruksáček (fungl nový, s extra odvětráváním zad, který je věc neumím používat a do kterého se toho moc nevejde, ach jo), už jsem se snažila dostat k počítači. Jo, mám konečně pevné připojení... Nejdříve tu bylo vytáčené, pak wifi a teď je oproti tomu, co mám v Praze, je to líná mrcha, ale kupodivu jsem otevřela i velikánské obrázky, co mi dnes poslala dcera - máj vnuk Kryštof má na Mikuláše deváté narozeniny... Ještě mám "jeden kousek" - vnučku Nikolku, která je o dva roky mladší. Bylo mi docela smutno, když jsem se na ty dva jsem dál hezčí a starší dítí koukala ... naposledy jsem je viděla, když byly holčiče dva a Kryštofovi sedm. Ach jo, ach jo... Také jsme dnes poprvé vyrazili do ulic - Jirka a já. Stejně jako všude, ve všech velkých městech, i tady se to má; kde byla dřív docela útulná jednopatrová hospůdka, dnes je tam "panelák s 56. patry". A všude plno lidí. Tedy, tady je stále plno lidí, jenže nyní sem přijelo ještě navíc plno nakupujících, takže jsem viděla zde poprvé vč nevídanou: obrovské fronty před obchody. Asi to s tou krizí nebude tak špatné :-)). Vlezli jsme do jednoho obchodu, do jednoho a pak ještě do dalšího oddělení - a pak jsem stroze zavelela: "Dost, na tohle nemám nervy, jdeme domů!". Chvilí jsme chodili ulicemi, já se neubráníla - jako asi každá první návštěvník - k tomu porovnávání: "tak tohle je tu levné, tohle máme lepší, jééé, tohle neznám, tohle ..." A pak už jsme si sedli na autobus a těch mrzkých pár stanic domů jeli. Párky by to bylo tak hodinka, ale na mne už přicházel "večer" a únava s ním spojená. Ach jo, ach jo, ach jo... podle všeho, až si tu zvyknu, tak nastane čas zase letět zpátky. P.S. Mám pro vás připravených plno zajímavostí, pevně doufám, že vás to pobaví. Tak zas přivítám!

d@niela